

Potrivit informațiilor furnizate de către Direcția de Cultură Maramureș, prin vocea directorului Ioan Marchi, „valoarea istorică nu rezidă doar în vechimea sa, ci și în faptul că ea reprezintă un exemplu tipic pentru bisericile din Maramureș, plecând de la construcțiile din vremuri străvechi care mai există încă”.

„De dimensiuni relativ modeste, spațiul său interior se lărgeste datorită supraînălțării relevată în secolul XVIII și în consecință crește și suprafața picturală. Biserica este impresionantă prin formele sale clare, net definite, elementele structurale aparent tratate, astfel încât să devină decorative, silueta relansată înconjurată de vegetația cu care ea se armonizează.

Pe parcursul existenței sale biserica s-a dezvoltat în funcție de gustul proprietarilor săi (parohiile diferitelor momente), în funcție de tradiția cultului, a credinței religioase și a vieții din satul din care ea face parte integrantă, ca lăcaș sfânt, unic în zonă. Mai curând modestă, formată din pronaos, naos și altar, ea se mărește în secolul al XVIII-lea prin realizarea supraelevării.

Apoi biserica se mărește pe partea de vest prin porticul și tribuna naosului, modificări cerute de credincioși pentru a respecta modelul bisericilor din Maramureș, cu acoperiș în două ape și turn de factură gotică.

Biserica de lemn din Poienile Izei este un exemplu care ilustrează viața religioasă a unei mici comunități, beneficiare a unei relative independențe, grație amplasării sale”, au arătat oficialii Direcției Județene de Cultură.

Și această biserică, la fel ca celelalte ale Maramureșului, are nevoie urgentă de punerea în aplicare a unor prevederi europene menite să crească siguranța acestui edificiu. Sunt probleme legate de lipsa stingătoarelor pentru incendii, instalații electrice improvizate ș.a.m.d.

sursa: www.citynews.ro